

ἀποσυνθέτουν κυνικά
τὸ ἐνιαῖο μαζικό μας σῶμα.
Λοιπὸν, τὸ μῖσος καταπάνου στὸν ὀχτρό,
γιά νὰ τέξει τὸν ἐράσμιο θάνατό του
ἢ ἐπώαση τῆς ὀργῆς μας.

στίχος 1: ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ, Μ, 341.

στίχος 9: ΙΛΙΑΔΑΣ, Ι, 64.

στίχος 10: ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ, 342.

Ἀγγελικὴ Κώττη

ΑΛΛΑ ΠΩΣ

Στερέψανε τὰ πλούσια ὑδροφόρα μου κοιτάσματα
ἀντάρα καὶ θανατικό ἀπλώθηκαν παντοῦ
Φωτιές κάψαν τὸ στάρι μου κι ὅλα μου τὰ γεννήματα.

Καὶ τώρα πρέπει —ἀλλὰ πῶς—
νὰ θάψω τοὺς νεκροὺς μου
νεκρὴ ἐγώ.....

Σοφοκλῆς Ἀπ. Μητρούσιας

ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ

Κοιματιασμένος οὐρανὸς πεσμένος στὴν αὐλόπορτα. Χαρᾶς γειτό-
νεμα

κάρπισε ἡ δοξασία — ξεθεμέλιωτη βροχὴ ἀνθοβολεῖ
καὶ κρίνου μοσχοδόλημα. Ἄλυσόδεσε τὴν αὐλόπορτα ἀποφασιστικά
πυρπολώντας τὴν ἄχνα στὸν ραγισμένο καθρέφτη — πίστη στὸ
ἐρχομὸ

τῆς δεκαεξάχρονης στιγμῆς. Ἡ πόρνη τοὺς περιμένε. «Στὸν δίνω
παίδι»,

τῆς εἶπε, «καὶ θέλω νὰ μοῦ τὸν παραδώσεις ἄνδρα». Ἡ φλόγα
στὰ ρουθούνια τοῦ ἀλόγου γέμισε τὸ κινέζικο βάζο. Ἡ ἀστραπὴ
τοὺς τύλιξε — ἡ ματωμένη κουρτίνα σάλεψε σὲ ἀψίδα θριάμβου
πατέρα, γυιὸ καὶ πόρνη.

ΕΚΦΑΝΣΗ

Διάφανο κενὸ περιορισμένο στὴν ἀχρηστία —
περιέπεσε σὲ καρτερικὴ κατάθλιψη. Βούλιαξε
τὸ κεφάλι στὰ χέρια του παρατηρώντας ἀφηρημένα
τὴ χορταριασμένη σχισμάδα στὸν τοῖχο.

Τὸ ἄγαλμα εἶχε ξαπλώσει γύρω του ἀθόρυβα —
κυνηγημένος ἀπ' τὴν ἀπουσία πλάγιασε δίπλα του
καὶ τὸ ψαχούλεψε μὲ ἐρωτική μανία. Ἐξαψη, μεταρσίωση —
παράφωνη κι' ἐκστατική συμφωνία.
Ἀπ' τὸ σκοτεινὸ πηγᾶδι τῆς αὐλῆς ἀναδύθηκε ἓνας κόκκινος ἡ-
λιος.

Βάλια Θ. Κουτράκου

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΝΤΕΣ

Ὁ Καντές,
πέρασε ὅλη του τὴ ζωὴ
μπροστὰ στὸν ποταμὸ.
Δὲν τόλμησε οὔτε νὰ πέσει στὸ νερὸ
οὔτε καὶ νὰ πηδῇ στὴν ἀντίπερα ὄχθη....
Ὅλη του τὴ ζωὴ ἔμεινε ἀναποφάσιτος,
ἀναπαφάσιτος στὴν ὄχθη.
Τέλος ὁ ποταμὸς βαρέθηκε
καὶ ξεχύλισε.
Τώρα κείτεται ἐδῶ, πνιγμένος....
Ἐχει ἤδη λειώσει.